

РЕШЕНИЕ

№ 141

гр. К., 11.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – К., I. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Ал. Александров

Членове: Мария К. Дановска

Боян Б. Ешпеков

при участието на секретаря Славей Д. Топалова
в присъствието на прокурора Д. Б. К.
като разгледа докладваното от Боян Б. Ешпеков Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20235100600286 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

Производството е образувано по въззивна жалба, подадена от адвокат М. Р. от АК – Х., защитник на подсъдимия С. С. А. против присъда № 16 от 05.04.2023 г., постановена по НОХД № 676/2022 г. по описа на Районен съд - К..

С обжалваната присъда подсъдимия С. С. А. е признат за виновен в това, че на 23.07.2018 г. в с. П., общ.К. в съучастие с неизвестен извършител, в качеството на извършител, запалил имущество със значителна стойност - първи етаж от сграда оборудвана като магазин за хранителни стоки, собственост на Община К. и наемател ЕТ“Н.-Н.М.“- с.П., на стойност 5827 лв. и инвентар представляващ оборудване за магазин за хранителни и нехранителни стоки собственост на ЕТ“Н.-Н.М.“- с.П., на стойност 22137.99 лв., всичко в общ размер на 27964.99 лв., поради което и на основание чл.330, ал.1, вр. с чл.20 ал.2, вр. с ал.1, вр. с чл.54 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода” за срок от 3 години и 2 месеца при първоначален

„общ“ режим на изтърпяване.

Със същата присъда по повод предявен и приет за разглеждане граждански иск, подсъдимия С. С. А. е осъден да заплати на ЕТ „Н.-Н.М.“ - с.П. с ЕИК*****, с управител Н.Х.М. сумата от 22137.99 лв., представляваща имуществени вреди от престъплението, в едно със законната лихва считано от 23.07.2018 г. – датата на извършването му, до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 900 лв., представляваща направените по делото разноски за адвокатска защита, като гражданския иск е оставен без разглеждане за разликата до пълния предявен размер от 27964.99 лв. и производството по гражданския иск е прекратено в тази му част.

Също така подсъдимия С. С. А. е осъден да заплати на ОДМВР - К. направените в хода на досъдебното производство разноски в размер на 3305.51 лв. и на Районен съд – К. направените разноски в хода на първоинстанционните производства в общ размер на 2823.07 лв., която сума включва и държавна такса върху уважения размер на предявения граждански иск.

С присъдата е постановено, след влизането ѝ в сила вещественото доказателство - 1 брой компакт диск да остане по делото.

В депозираната въззивна жалба и представените допълнителни съображения към нея, адвокат М. Р. от АК – Х. посочва, че присъдата е постановена при съществено нарушение на процесуалните правила, установени в нормите на чл. 13, ал. 2, чл. 160, чл. 109 до чл.111, вкл. и чл. 303, ал.1 и ал.2 от НПК. Защитникът на подсъдимия смята, че изводът за виновност на последния е изграден на базата на негодни доказателства и доказателствени средства. Тя посочва, че основен източник на информация за автора на деянието е „си-ди“, предадено от наемателката на опожарения магазин в хода на досъдебното производство, като изразява становище, че това не е веществено доказателство, което да е носител на информация, тъй като не било създадено и приобщено със способите на НПК. Адвокат М. Р. смята, че действителния носител на информация е записващото устройство в магазина, като прави оплакване, че не е установена степента на годност на това записващо устройство да възпроизвежда записи, при положение, че дни наред се е намирало изложено на външни атмосферни влияния. Посочва, че още по важното е, че не се знаело каква информация съдържа. В тази връзка прави оплакване, че съдът изобщо не е коментирал тези нейни доводи и че не е обсъдил в мотивите си годността на „си – ди“ – то, да бъде годно веществено доказателство. На следващо място адвокат М. Р. посочва, че съдът не е обсъдил показанията на свидетелите които разпознали подсъдимия, както и че е отбягнало от вниманието на съдът заключението на лицево – челюстната експертиза, което било категорично относно невъзможността на бъде разпознат подсъдимия. Адвокат М. Р. счита, че извода на съдът относно причинените значителни вреди е абсолютно произволен и направен в нарушение на разпоредбите на НПК. В тази връзка отбелязва, че няма нито

едно писмено доказателство от което да се направи извод за размера на настъпилите вреди. Отново в тази насока защитникът на подсъдимия отразява, че в съдебна фаза не са били привнесени показанията на свидетелката Н.М., дадени в хода на досъдебното производство, в които се съдържа информация за вещите които са изгорели. Прави оплакване, че този довод е бил наведен, но той е оставен без обсъждане от решаващият съд.

На следващо място адвокат М. Р. смята, че присъдата е необоснована, тъй като не почива на надлежно и безспорно установени факти и обстоятелства, като се прави извод, че няма събрани годни доказателства които да установят по безспорен начин, че вредите са причинени на първо място в резултат на престъплението, на второ място, че са причинени именно такива значителен по размер вреди, каквито се твърдяло в обвинителния акт и на трето място, ако се приемело, че станалото е палеж, то неговия автор е С. С. А.. Защитникът на подсъдимия смята, че фактическите и правните изводи на съдът са необосновани, което е в резултат на проявена безкритичност спрямо събраните доказателства поради факта, че са изградени въз основа на тенденциозни показания на заинтересовани свидетели.

Защитата посочва, че е допуснато и нарушение на материалния закон, тъй като при липса на категорична доказаност на престъпното деяние и неговия автор, съдът е осъдил подсъдимия, като според защитата в аспекта на посоченото е уважен и предявения граждански иск без изобщо да е доказан по основание и размер. На последно място адвокат М. Р. отбелязва, че съдът е наложил явно несправедливо наказание.

В заключение се иска от въззивният съд да отмени обжалваната присъда в наказателната и гражданската ѝ част и да постанови нова, с която подсъдимия да бъде оправдан и гражданския иск отхвърлен изцяло.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура - К. посочва, че счита подадената въззивна жалба за неоснователна и недоказана. Прави кратък анализ на събраните доказателства и моли въззивната инстанция да остави депозираната жалба без уважение и потвърди присъдата на Районен съд – К. като правилна, мотивирана и законосъобразна.

В съдебно заседание гражданския ищец Н.Х.М. в качеството ѝ на управител на ЕТ „Н. – Н.М.“ се явява лично и с повереника си – адвокат Г. Б.. Последният счита, че първоинстанционната присъда с която подсъдимия е признат за виновен по предявеното му обвинение и е уважен изцяло предявения граждански иск е правилна, законосъобразна и при постановяването ѝ Районен съд – К. не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила. Посочва, че при обсъждане на доказателствения материал решаващият съд не е допуснал грешка. Подкрепя анализа на

представителя на Окръжна прокуратура – К. относно събраните доказателства. В заключение моли въззивния съд да остави в сила (да потвърди) присъдата на първоинстанционния съд.

В съдебно заседание подсъдимия С. С. А. се явява лично и със защитника си - адвокат М. Р. от АК - Х.. Защитникът на подсъдимия моли обжалваната присъда да бъде отменена, подсъдимия да бъде оправдан по предявеното му обвинение и гражданския иск да бъде отхвърлен в уважената му част. Придържа се към съображенията и доводите направени в представените допълнителни съображение към въззивната жалба, като посочва такива и в хода на съдебните прения, които са идентични с вече посочените в допълнителните съображения.

Подсъдимия С. С. А. се придържа към становището на своя защитник, като в последната си дума моли да бъде оправдан, тъй като не е извършил това престъпление.

Окръжен съд – К., като съобрази изложените доводи в подадената жалба и допълнителните съображения към нея, както и тези изложени в съдебно заседание пред въззивния съд, след собствен анализ на събраните в хода на производството доказателства и служебна проверка на правилността на атакуваната присъда съобразно изискванията на чл. 314 НПК, намира за установено следното:

Въззивната жалба е депозирана в срока по чл. 319, ал.1 от НПК и от легитимирано лице, а именно защитник на подсъдимия С. С. А., поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна, но на различно основание и по различни съображения.

Видно от данните по досъдебно производство № 505/2018 г. по описа на РУ – К., пр.пр. № 1573/2018 г. по описа на Районна прокуратура - К., с постановление от 30.09.2019 г. (л. 56-58 от том 2 на ДП) наказателното производство по същото е било частично прекратявано спрямо обвиняемия С. С. А., поради това, че обвинението не било доказано и спряно на основание чл. 244, ал.1, т.2 от НПК. По повод постъпила жалба срещу посоченото постановление за частично прекратяване се е произнасял състав на Районен съд - К. състоящ се от съдия Здравка Запрянова. С определение № 379 от 15.11.2019 г., постановено по ЧНД № 1066/2019 г. по описа на Районен съд – К. (л. 59-61 от том 2 на ДП), постановлението за частично прекратяване и спиране на досъдебното производство е било отменено, като със съдебния акт са дадени конкретни указания по приложение на закона и обсъждайки

събраните към онзи момент на производството доказателства. С определението си за отмяна на посоченото вече постановление, Районен съд – К. е дал и конкретни указания относно това какви действия по разследването следва да се извършат от разследващите органи. Присъда № 16 от 05.04.2023 г., постановена по НОХД № 676/2022 г. по описа на Районен съд – К. (л. 178 от СП), която е предмет на въззивната жалба е постановена от съдебен състав, в който участва същият съдия. За съдията произнесъл се веднъж по жалба срещу постановление за прекратяване на досъдебното производство е налице пречка за разглеждането на същото производство образувано по вече внесен обвинителен акт от прокуратурата, доколкото при осъществяване на контрола по чл.243 от НПК по необходимост се навлиза в съществото на делото. Решаващият съд е изразил вече становище относно събраните доказателства и приложение на закона, или по друг начин казано, формирал е становище по същество на делото, което е било основание за отвод по чл. 29, ал.2 от НПК. Обжалвания акт е постановен от незаконен състав, тъй като в него е участвал съдия, за който е съществувала пречка по чл. 29, ал.2 от НПК. В тази насока съдебната практика е непротиворечива (Решение № 238 от 29.04.2010 г. на ВКС по н.д. № 118/2010 г., Решение № 528 от 22.12.2008 г. на ВКС по н.д. № 570/2008 г., Решение № 155 от 12.11.2018 г. на ВКС по н.д. № 775/2018 г. и Решение № 249 от 07.07.2023 г. на ВКС по к.н.д. № 433/2023 г.). Допуснатото процесуално нарушение е от категорията на съществени по смисъла на чл. 348, ал.3, т.3, вр. с ал.1, т.2 от НПК, доколкото е свързано с неспазването на законовите изисквания за непредубеденост на съдебния състав разглеждащ делото. Констатираното нарушение въззивният съд не може сам да отстрани, а отстраняването му е възможно единствено при ново разглеждане на делото. Без значение в случая е, че с въззивната жалба такъв довод не е поддържан от подсъдимия и/или неговия защитник. Въззивният съд е длъжен съобразно разпоредбата на чл. 314 от НПК да провери изцяло правилността на присъдата, независимо от основанията посочени от страните. Поради тези съображения обжалваната присъда следва да бъде отменена изцяло и делото върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав на Районен съд – К..

Предвид установеното съществено нарушение на процесуалните правила, настоящият съдебен състав счита, че не следва да обсъжда и преценява по същество доводите наведени с въззивната жалба и допълнителните съображения към нея.

Ето защо и на основание чл. 314, вр. с чл. 334, ал. 1, т.1, вр. с чл. 335, ал.2, вр.с чл. 348, ал.3, т.3 , вр. с ал.1, т.2 от НПК, Окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло присъда № 16/05.04.2023 г., постановена от Районен съд – К. по НОХД № 676/2022 г. и **ВРЪЩА** делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____